

Nr 140

Av fru **Svenson m. fl.**, om viss ändring av bestämmelserna rörande det s. k. förvärvsavdraget för gift kvinna vid beskattning.

Tidigare har s. k. förvärvsavdrag för gift kvinna endast medgivits sådana kvinnor, som haft inkomst av egen rörelse eller eget arbete. Numera har efter beslut av 1952 års riksdag förvärvsavdrag medgivits även för gift kvinna, som deltagar i mannens arbete, antingen förvärvskällan är jordbruk eller rörelse. Detta förvärvsavdrag utgår emellertid endast vid den statliga beskattningen och på så sätt, att, enligt 4 § 2 mom. andra stycket av förordningen om statlig inkomstskatt, gift man, som under beskattningsåret haft inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse, må åtnjuta avdrag med 300 kr. vid taxeringen till statlig inkomstskatt om den skattskyldiges hustru utfört arbete i förvärvskällan till ett värde av minst 300 kr.

Om däremot jordbruksfastigheten eller rörelsen äges eller drives av hustrun och mannen deltar i hennes arbete är dylikt förvärvsavdrag icke medgivet. Detta är en uppenbar inkonsekvens eftersom även i sådana fall båda makarna gemensamt bidrar till inkomstens förvärvande. Även om de fall, då en gift kvinna driver ett jordbruk eller en rörelse med hjälp av sin man, torde vara tämligen fåtaliga, är den nuvarande utformningen av avdragsbestämmelserna orättvis. Särskilt gäller detta i fråga om småbruk med deras i regel låga inkomster. Om en gift kvinna äger ett dylikt jordbruk och mannen deltar i gårdens skötsel, skulle det säkerligen vara av ej ringa ekonomisk betydelse, om förvärvsavdrag här medgavs. Avdraget bör liksom i fråga om avdraget för hustrus arbete vara 300 kr.

Som nämnts utgår det nämnda förvärvsavdraget icke vid den kommunala beskattningen. Det förvärvsavdrag om likaledes 300 kr., som gift kvinna med inkomst av rörelse eller eget arbete må åtnjuta, tillämpas såväl vid den statliga som vid den kommunala beskattningen. Det är då svårt att förstå, varför det avdrag, som nu beviljas för hustru, som deltagar i arbetet i mannens jordbruk eller rörelse, endast skall få tillämpas vid den statliga beskattningen. Likformiga principer borde härvidlag tillämpas. Någon inverkan av nämnvärd betydelse på kommunernas skatteunderlag kan inte uppstå därigenom. Genom kommunreformen har ju de enskilda kommunerna på landsbygden erhållit ett stabilare skatteunderlag än vad småkommunerna tidigare ägde. Kommunernas ekonomi blir inte försämrad om här ifrågavarande förvärvsavdrag också beviljas vid den kommunala beskatt-

ningen. Rätt till avdrag bör alltså tillerkännas om hustrun deltagar i mannens arbete och likaså om mannen deltar i hustruns arbete, därest denna äger eller driver jordbruket eller rörelsen. Även vid den kommunala beskattningen torde det vara lämpligt att ett fast avdrag på 300 kr. beviljas, så att likformighet över hela linjen uppnås.

Med anledning av vad som sålunda anförts hemställles,

att riksdagen måtte besluta, att ett fast avdrag på 300 kr. skall medgivas vid taxering till såväl statlig som kommunal inkomstskatt, om gift kvinna deltagit i mannens förvärvsarbete inom jordbruk eller rörelse, eller om gift man deltagit i hustruns förvärvsarbete inom dessa förvärvskällor.

Stockholm den 26 januari 1955

Gärda Svenson

Alvar Andersson

Margret Nilsson
